

Mál nr. 336/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar A hjá V****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss M við störf hjá A hinn 20. ágúst 2018.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 31.08.2021, ásamt fylgiskjölum 1-16.

Bréf V, dags. 22.09.2021, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 20. ágúst 2018, orðið fyrir slysi við störf hjá A. Hann hafi verið að vinna á litlum lyftara við að moka dósnum upp í flokkara, og hafi hann verið einn við vinnuna. Mikið af rusli, mest lausar dósir og flöskur, hafi verið á gólfinu. Þegar M steig af lyftaranum hafi hann stigið á pappa sem var við hlið vélarinnar. Undir pappanum hafi verið rusl og hafi fótur M runnið til og hann meiðst alvarlega á ökkla og fæti. Vegna þessa hafi M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V, en þeirri kröfu hafi verið hafnað með tölvupósti V, dags. 18. mars 2021. M telur bótaskyldu til staðar á grundvelli þess að A hafi ekki tryggt að vinnuaðstæður væru öruggar. Þannig sé dósnum, flöskum og pokum með flöskum og dósnum safnað upp í hauga án nokkurs skipulags. Skapi þetta mikla hættu þar sem starfsfólk geti ekki gengið um vinnustaðinn án þess að eiga það á hættu að renna í rusli á gólfinu. Fjölmargar athugasemdir hafi verið gerðar við þetta fyrirkomulag, bæði af hálfu starfsmanna og heilbrigðiseftirlits. Vísar M til ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum þar sem kveðið sé á um að vinnuveitandi eigi að sjá til þess að vinnustaður sé þannig úr garði gerður og vinnu þannig hagað að gætt sé fyllsta öryggis, góðs aðbúnaðar og hollustuhátta. Þá vísar M til reglna nr. 581/1995 um húsnæði vinnustaða en þar komi m.a. fram að allar umferðarleiðir skuli vera greiðar og afmarkaðar, og útbúnar þannig að hægt sé að nota þær vandkvæðalaust. Þá hafi tæki sem útveguð voru ekki hentað til starfsins, sér í lagi flokkarinn sem dósunum var mokað upp á, þar sem dósir og rusl hafi fallið af færbandi hans og á gólfið, með tilheyrandi slyshættu. Hafi A vanrækt skyldur sínar að þessu leyti og hafi það leitt til slyss M. Því beri A, með vísað til reglu um vinnuveitendaábyrgð, og samkvæmt sakarreglu skaðabótaréttar, bótaábyrgð vegna tjóns hans. Enn fremur hafi slysið ekki verið réttilega tilkynnt til Vinnueftirlitsins og því hafi tildrög þess ekki verið rannsökuð. Verði A að bera hallann af þeim sönnunarskorti sem af því hljóttist.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji ekki að slys M sé að rekja til saknæms vanbúnaðar eða mistaka annarra starfsmanna A. Einungis hafi verð um að ræða óhappatilviljun og gáleysi M sjálfs. Í starfi M hafi falist að hafa snyrtilegt á svæðinu og moka drykkjarumbúðum, sem hafði verið safnað á gólfinu, í flokkara. Starfsstöð M sé móttökustöð endurvinnsluefnis þar sem bílar losi dósir og flöskur á gólfið. M hafi, á slysdagi, starfað í tæp þrjú ár hjá A og hafi honum verið kunnugt um að dósir, flöskur, pokar og pappi gæti leynst á gólfinu, enda hafi það verið verkefni hans að moka slíkum hlutum af gólfinu. Vísar V til dóms Landsréttar nr. 560/2018 máli sínu til stuðnings. Hvað varði svo staðhæfingu M um að athugasemdir hafi verið gerðar við fyrirkomulag vinnu þá sé ekkert í gögnum málsins sem styðji þá staðhæfingu og verði M að bera hallann af því. Sé bótaskylda því ekki til staðar.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyss síns. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á. Er það M sem ber sönnunarbyrðina fyrir því að svo sé. Starfsstöð M á slysdagi var móttökustöð endurvinnsluefnis og liggja fyrir ljósmyndir af vettvangi. Samkvæmt lýsingum í málgögnum fólst verkefni M, umrætt sinn, í því að moka dósnum og flöskum sem hvolft hafði verið á gólfið í svokallaðan flokkara. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að ágreiningur sé um tildrög slyssins sem slík, þ.e. óumdeilt virðist að M hafi stigið úr lyftaranum og á pappa sem var á gólfinu, en að undir pappanum hafi verið dós, og hafi það valdið því að fótur M rann til með þeim afleiðingum að hann slasaðist. Eins og málið liggur fyrir verður það því ekki talið hafa áhrif á almennar reglur um sönnunarbyrði að slysið hafi fyrst verið tilkynnt Vinnueftirlitinu tveimur dögum eftir að það átti sér stað, en ekki innan sólarhrings í samræmi við ákvæði 79. gr. laga nr. 46/1980, enda atvik að þessu leyti upplýst með fullnægjandi hætti. Hvað varðar staðhæfingu M um að ítrekaðar athugasemdir hafi verið gerðar við

fyrirkomulag vinnunnar, bæði af hálfu starfsfólks og heilbrigðiseftirlits, þá er það svo að engin gögn liggja fyrir nefndinni er renni stöðum undir þá staðhæfingu. Verður M að bera hallann af því. Þá er því einnig haldið fram í málskoti að flokkarinn sem notaður sé við starfið henti ekki, en engin frekari gögn liggja fyrir um meintan vanbúnað hans eða orsakatengsl hans og tjóns M. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að það sé í sjálfu sér óeðlilegt verklag á móttökustöð endurvinnsluefnis að efnið sé losað úr bifreiðum og á gólf stöðvarinnar þar sem starfsfólk A taki við því og gangi frá. Verður þá að líta svo á að M, sem hafði þann starfa að moka dósnum og flöskum upp af gólfinu, og hafði starfað hjá A um nokkurt skeið, hafi verið kunnugt um verklag og aðstæður og það að rusl gæti leynst á gólfinu. Hefur samkvæmt öllu framansögðu ekki verið sýnt fram á að slys M sé að rekja til atvika sem A beri skaðabótaábyrgð á og virðist fremur sem tjón M sé að rekja til óhappatilviks og eigin aðgæsluleysis. Ber því að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 19. október 2021
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.